

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2011.

*Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί,
ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός,
ἀκολουθήσωμεν λοιπόν,
ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ.
(Κάθ. Ὅρθρ. Χριστουγέννων).*

Ἡ ἀνά τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης Μία, Ἀγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐορτάζει σήμερον γεγονός ὑπερφύες καί ἐξαίσιον, θαυμαστόν καί σωτήριο. Ἐορτάζει καί πανηγυρίζει τό γεγονός τῆς ἄκρας φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀμετρήτου καί ἀνεικάστου ἀγάπης Αὐτοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπον.

Ποῖον τό γεγονός τοῦτο, διὰ τό ὅποῖον χαίρει καί ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία; Εἶναι τό γεγονός ὅτι ὁ Θεός ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος Καίσαρος Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου, ἐπεσκέφθη τό πλάσμα του, τόν ἄνθρωπον, μέ τρόπον πρωτοφανῆ, ἀνήκουστον καί ἀνεπανάληπτον. «Ἰδὼν εἶδε τὴν κάκωσιν» τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ τοῦ διαβόλου καί τῆς ἀμαρτίας καί εὐσπλαγχνισθεὶς ἐλάλησεν αὐτῷ οὐχὶ ὡς πάλαι «ἐν τοῖς προφήταις ἀλλ' ἐν Υἱῷ» (Ἐβρ. 1, 1 -2), ἐν τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ τῷ μονογενεῖ, τῷ προαιωνίως «ὄντι ἐν τοῖς κόλποις Αὐτοῦ» (Ἰω.1, 18). Τοῦτον, «ὄντα ἴσον τῷ Θεῷ» (Φιλιπ. 2, 6), «ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός εἰς τόν κόσμον, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4, 5).

Οὗτος ἄναρχος, ἄχρονος καί ἀσώματος ὢν, ἔλαβεν ἀρχὴν χρονικὴν καί ἐσωματώθη ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅτε αὕτη ἀπεδέχθη τόν οὐράνιον εὐαγγελισμόν διὰ στόματος τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ εἰς τὴν Ναζαρέτ (Λουκ. 1, 38). Ὁ Θεός «οὕτως οἶδεν, οὕτως ἠθέλησεν, οὕτως ἠυδόκησε», νά σώσῃ τόν ἄνθρωπον δι' ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Τοῦτο εἶναι ἡ δυναμικὴ, οὐχὶ δυναστικὴ ἐπέμβασις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν καί τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι τό λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Θεοφόρου πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ὅτι «Θεός νοούμενος ὁ Χριστός, ἐῖς βέβηκεν εἰς τὴν οἰκουμένην, μέρος κόσμου πεφηνῶς ὡς ἄνθρωπος» (Περὶ ὁρθῆς πίστεως, PG 76, 1177) καί ὅτι ὁ «Θεός κατακρινᾷ τὰ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ἵνα τῷ ὕψει τοῦ Θεοῦ συναπαρτισθῇ τό ἀνθρώπινον (Κατά

Τό εὐαγγελισθέν μυστικῶς τῇ ἀειπαρθένῳ εἰς τήν Ναζαρέτ, ἐφανερώθη ἐκδηλότερον τοῖς ἀνθρώποις εἰς τήν Βηθλεέμ. Εἰς τήν πόλιν ταύτην καί εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον τοῦτο ἡ Παρθένος, «ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν ἔτεκεν τόν υἱόν αὐτῆς τόν πρωτότοκον καί ἐσπαργάνωσεν αὐτόν καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. 2, 7). Εἰς τόν «ἄφθορον τόκον τοῦτον, εἰς τήν σαρκοφόρον ἐμφάνισιν τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καί τήν συναναστροφὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων», ὁ θεός ἐκάλεσε μάρτυρας, «μάγους σοφούς ἐξ ἀνατολῶν» (Ματθ. 2, 1-2), τοῖς ἄστροις τό πρὶν λατρεύοντας, καί ὑπὸ ἄστέρος διδασκομένους νῦν προσκυνεῖν τόν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Ὡσαύτως ἐκάλεσεν ἀνθρώπους ἀπλοϊκοὺς, «ποιμένας ἀγραυλοῦντας ἐπὶ τήν ποιμνὴν αὐτῶν», (Λουκ. 2, 8). Τούτους ἐκάλεσε δι' ἁγγέλων, πληρωσάντων τόν οὐρανόν μέ τόν ἡδύμολπον ὕμνον «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2, 14).

Μέ τόν οὐράνιον ἀγγελικόν ὕμνον τοῦτον ἀνηγγέλθη ἡ μετὰ σαρκός ἐπίσκεψις τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ θεοῦ εἰς τόν κόσμον ὡς «ἄρχοντος τῆς εἰρήνης», ὡς «καταλλαγῆς θεοῦ καί ἀνθρώπων», (Β΄Κορ. 5, 18). Ἐπὶ τοῦ θεμελίου λίθου τούτου, τοῦ προσώπου τοῦ Ἐναθρωπήσαντος καί τοῦ μετὰ ταῦτα ἔργου Αὐτοῦ, τῆς εἰρηνοποιοῦ διδασκαλίας, τῶν εὐεργετικῶν διὰ τούς ἀνθρώπους σημείων, τοῦ θυσιαστικοῦ καί λυτρωτικοῦ σταυροῦ, τῆς ζωοποιοῦ ἀναστάσεως καί τῆς ἐνδόξου ἀναλήψεως Αὐτοῦ, ἐστηρίχθη τό σῶμα Αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία. Λαβοῦσα αὕτη δύναμιν ἐξ ὕψους παρὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, ἐκήρυξεν ἐκ τοῦ ὑπερώου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τά ἔθνη, εἰρήνην τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν. Μετήγαγε τούς ἀνθρώπους ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας καί τῆς εἰδωλολατρείας εἰς τό φῶς τῆς ἀληθοῦς γνώσεως καί τῆς ἐν Πνεύματι λατρείας. Ἡ Ἐκκλησία τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησε.

Τήν διακονίαν ταύτην τοῦ ἀνθρώπου συνεχίζει ἀνά τά πέρατα τῆς οἰκουμένης ἡ Ἐκκλησία, πιστή εἰς τήν παραδοθεῖσαν αὐτῇ ἀλήθειαν ἄχρι τῆς σήμερον. Ἐνεργῶς καί ἀθορύβως μετέχει ἡ Ἐκκλησία ὡς ὁ ἰδρυτής αὐτῆς εἰς τήν ἀνθρωπίνην ζωὴν. Ἀκροᾶται μετὰ πλείστης ποιμαντικῆς φροντίδος καί μερίμνης τήν ἀνθρωπίνην κραυγὴν τῆς ἀγωνίας καί ἀβεβαιότητος, τῆς ἀνεργίας καί ἀπελπισίας. Συμπάσχει μέ τόν πάσχοντα ἄνθρωπον καί συμπαραστέκεται ὡς φιλόστοργος μήτηρ, ἐπιτελοῦσα ἔργον ἁγιαστικόν διὰ τῶν μυστηρίων εἰς τὰ μέλη αὐτῆς, ἔργον συμφιλιωτικόν καί συνδιαλλακτικόν ἀναμέσον τῶν διαφιλονεικούντων ἐθνῶν, ἔργον φιλανθρωπικόν καί κοινωνικόν εἰς τούς ἐνδεεῖς, θύματα τῆς ἀπληστίας καί τῆς οἰκονομικῆς διαφθορᾶς. Ὑψώνει φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τό ὅτι καί σήμερον ἀκόμη εἰς τόν εἰκοστόν πρῶτον αἰῶνα, ὑπάρχουν ἄνθρωποι θύματα τῆς πολεμικῆς καί τρομοκρατικῆς βίας, ἄνθρωποι διακινούμενοι ὡς ἐμπορεύματα καί ποικίλην ἐκμετάλλευσιν ὑφιστάμενοι, στερούμενοι θείων ἀγαθῶν τῆς ζωῆς, ὕδατος, ἄρτου, τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς καί ἐθνικῆς ἐλευθερίας καί τῆς προσβάσεως εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας.

Τό ἁγιαστικόν, φιλάνθρωπον, εἰρηνευτικόν καί πολιτιστικόν ἔργον τοῦτο σεμνύνεται νά ἐπιτελῇ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, εἰς τούς τόπους τῆς μετὰ σαρκός θείας ἐμφανείας, τήν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῆς δικαιοδοσίαν, εἰς τὰ πανάγια αὐτῆς προσκυνήματα, τούς ἱερούς ναοὺς καί τὰ εὐαγῆ αὐτῆς καθιδρύματα, ἐστίας πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καί ὁάσεις πνευματικῆς ἀναψυχῆς. Οἱ Πατριάρχαι αὐτῆς, κατ' ἐξοχὴν δέ ἐκ τούτων ὁ ἅγιος Σωφρόνιος, ἀπεδείχθησαν πρωτεργάται εἰρήνης, κλάδον ἐλαίας κρατοῦντες καί τείνοντες. Ἀψευδῆς μάρτυς ὅλων τούτων ἡ

ἱερά αὕτη Κωνσταντίνειος Βασιλική, ἡ ὑπερβαίνουσα τῇ θείᾳ δυνάμει τὰς διακυμάνσεις τῆς ἱστορίας, ἡ συνάγουσα εἰς αὐτὴν λαούς καὶ φυλάς τῆς γῆς ἀδιακρίτως θρησκείας καὶ χρώματος καὶ ἀποτελοῦσα σήμερον τὴν καρδίαν τῆς Παλαιστινείου γῆς.

Ἐκ ταύτης τῆς Βασιλικῆς καὶ ἐκ τοῦ θεοδέγμονος τούτου Σπηλαίου ἀπευθύνομεν χαιρετισμόν εἰρήνης καὶ Πατρικῆς εὐχῆς καὶ Πατριαρχικῆς εὐλογίας ἐν Χριστῷ ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου Τεχθέντι εἰς πάντα τὰ πνευματικά ἡμῶν τέκνα ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Ἀγίας Γῆς καὶ ὅπουδῆποτε γῆς ὡς καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὰς πύλας Σιών τῆς Ἀγίας.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2011**

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

<httpv://youtu.be/pIwLnUCrUF4>